Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma

Intru cuvânt în carte, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, şi vă spun: pace vouă, celor ce-Mi daţi fiinţă cuvântului Meu în cartea sa! Amin, amin, amin.

Pace vouă, ucenicilor! Dorul Meu de voi se face lumină peste voi şi vă călăuzeşte şi vă ţine lângă Mine cu viaţa voastră şi cu faptele ei. Amin.

Luaţi din gura Mea, copii ai Ierusalimului nou. Precum îşi hrăneşte o mamă pruncul, aşa vă hrănesc Eu pe voi din gura Mea, şi tot aşa vă şi ocrotesc, şi tot aşa vă şi doresc, şi vă dau din dorul Meu ca să-l purtaţi şi ca să Mă doriţi cu mare dor şi ca să vin la dorul din voi şi să Mă fac bucurie vouă, fiilor.

Acum două mii de ani când am înviat şi M-am arătat ucenicilor Mei cei ascunşi de teama iudeilor, le-am spus: *«Pace vouă!»,* şi i-am trimis spre toate neamurile de pe pământ, ca să-i dezlege de păcate pe oameni şi să-i tragă la Tatăl, şi le-am zis: *«Iată mâinile şi coasta Mea. Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, şi Eu vă trimit pe voi»,* şi am suflat peste ei şi le-am zis: *«Luaţi Duh Sfânt!».* Dar Toma nu era cu ei atunci, şi când a venit, ei i-au spus lui: *«Hristos a înviat! Am văzut pe Domnul».* El s-a umplut de dor nemângâiat şi a zis: *«Până nu voi pune mâna mea în coasta Sa, până nu voi vedea semnul cuielor în mâinile Lui, nu voi crede».* Şi dacă a venit iarăşi duminica, Eu M-am dus la ei din nou şi le-am zis: *«Pace vouă!»,* iar lui Toma i-am zis: *«Adu degetul tău şi vezi mâinile Mele, şi adu mâna ta şi vezi coasta Mea, şi nu fi necredincios, ci credincios».* Iar el, plin de dor, Mi-a zis: *«Domnul meu şi Dumnezeul meu!»,* şi i s-a umplut inima de cea mai scumpă bucurie, de cea mai mare iubire pentru Domnul lui, şi a rămas aşa apoi. El a văzut şi a crezut. El a voit să Mă vadă şi M-a dorit cu dor după ce i-au spus lui ceilalţi ucenici de învierea Mea. Se îndurerase adânc că nu fusese cu ei când Eu M-am arătat lor după ce am înviat. Se umpluse de dor după Mine, şi dorul îl mistuia, şi tânjea în el să Mă vadă dacă ceilalţi ucenici Mă văzuseră înviat şi cu ranele în mâini şi în coastă, căci Eu le-am arătat lor atunci mâinile şi coasta Mea ca să creadă că Eu sunt şi să mărturisească ei învierea Mea.

O, fiilor, fii ai Ierusalimului, mare taină a stat în aşa păruta necredinţă a lui Toma, ucenicul Meu cel iscusit la înţelepciune. Omul este îndoielnic şi iscoditor şi necredincios, şi pentru el omul ascunde adevărul ca să se facă el adevăr, fiindcă omul e plin de sine, şi altfel nu poate să se odihnească. Eu însă am adeverit adevărul cel despre Mine, că dacă M-am lăsat să mor pe cruce pentru cei necredincioşi, a fost apoi să le sting lor toată bucuria cea pentru biruinţa lor asupra Mea, asupra adevărului cel din cer şi care-l răstoarnă pe om de pe scaunul său, fiilor. Am înviat şi am adeverit bine aceasta, că Mi-am arătat ucenicilor Mei mâinile şi coasta Mea, semnele străpungerii cuielor în care am fost ţintuit pe cruce, iar lui Toma i-am luat degetul şi l-am pus să Mă pipăie şi să adeverească el taina învierii Mele, scularea din mormânt, ridicarea trupului Meu cel înviat dintre morţi aşa cum Eu am proorocit mai înainte de patima Mea, şi s-a împlinit atunci Scriptura care zice: *«Adevărul din pământ a răsărit, şi dreptatea din cer a privit».* Amin. Aşa a fost judecată lumea în zilele acelea, dar ea n-a cunoscut judecata ei, şi a rămas în duhul ei. Dar ucenicii Mei, apoi, mergând mergeau şi vesteau moartea şi învierea Mea, ca să creadă cei ce aud că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi crezând viaţă să aibă în numele Meu. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, taina sfinţilor de pe pământ este dorul lor de Mine, că fără dor nimeni nu poate să fie cu Mine şi să-Mi slujească cu dor. Am spus vouă că vreau să vă vorbesc despre taina sfinţilor de pe pământ. O, nu mai sunt sfinţi pe pământ, că nu mai are omul dor de Dumnezeu; nu mai are, poporul Meu. V-am învăţat pe voi ca să audă tot omul care ajunge la

izvor şi la care ajunge izvorul Meu dat vouă. V-am învăţat să fiţi dor şi să lucraţi cu el calea Mea spre voi şi calea voastră spre Mine, ca să fiu Eu cu voi pe pământ cuvânt aşa cum eram cu Adam în rai de-l povăţuiam să trăiască şi să nu moară. Dorul de Mine este lumina care înţelege în om ca Mine, nu ca omul; ca Mine şi pentru Mine, poporul Meu. N-ar mai căuta omul să vrea şi să ştie nimic dacă ar avea dorul de Mine în el. Când dorul după Mine nu arde în om, omul este mort faţă de Dumnezeu. Apostolul Toma M-a mărturisit, în dorul lui de Mine, om şi Dumnezeu, şi a spus: *«Domnul meu şi Dumnezeul meu!»,* ca să arate la om cine este Hristos Care S-a făcut din Dumnezeu, om, şi din om, Dumnezeu ca să poată omul să-L iubească pe El, căci Eu am fost om şi Dumnezeu, şi aşa am stat cu ucenicii Mei şi i-am povăţuit spre dor, spre lumina care înţelege în om ca Dumnezeu şi pentru Dumnezeu. Amin.

Poporul Meu, nu i-ar mai trebui nimic omului dacă ar avea în el dorul de Mine, aşa cum nimic nu le-a mai trebuit celor ce s-au făcut sfinţi pe pământ alegând pentru inima lor dorul de Dumnezeu, candela inimii şi lumina ei după ce omul se îmbracă în dragoste de Dumnezeu. Atunci el ar spune ca Toma, ucenicul Meu care M-a văzut înviat şi a zis: *«Domnul meu şi Dumnezeul meu!»*; a zis cu sufletul arzând în el şi îmbătat de fericire, căci acest ucenic era măreţ cu inima şi avea înţelepciune cu mult mai presus de fiinţa lui, fiindcă a luat din dragostea Mea cât timp am petrecut Eu cu ei şi i s-a îndulcit şi i s-a îmbogăţit duhul cel pentru tainele fiinţei Mele lângă om, iar Eu am făcut în aşa fel cu el ca să poată el adeveri la toţi cei necredincioşi din vremea aceea şi de după ea că Eu sunt om şi Dumnezeu pe pământ şi în cer, căci Tatăl aşa a binevoit. Amin.

Fiilor, spuneţi voi la tot neamul omenesc ce grăieşte la voi gura Mea care spune aşa: Eu am înviat în ziua întâi a săptămânii şi le-am arătat ucenicilor Mei mâinile Mele şi coasta Mea când am intrat la ei prin uşile încuiate aşa cum am ieşit din mormântul cel pecetluit şi încuiat de iudei. Iar pentru mai mare adeverire a învierii Mele dintre morţi şi a venirii Mele de la Tatăl, om şi Dumnezeu pe pământ, M-am arătat iarăşi ucenicilor Mei în ziua întâi a săptămânii, în ziua a opta după înviere când Toma era cu ei de această dată, iar ei erau ascunşi şi încuiaţi de frica iudeilor. Iată ziua Domnului, ziua învierii, ziua întâi a săptămânii, ziua pe care a dat-o El creştinilor ca să fie numită ea ziua Domnului şi a Dumnezeului Cel înviat dintre morţi. Amin. Cine vrea să fie creştin, să intre în odihna zilei învierii Domnului, căci ea este ziua biruinţei. Iar cine nu vrea să fie creştin, să facă ce voieşte, căci aşa au făcut şi iudeii, şi au rămas în legea lor şi n-au luat peste ei pe Hristos cu ziua Lui de înviere. Dacă întru Mine s-a plinit toată legea şi toţi proorocii, dacă Eu aceasta am împlinit, ce i-ar mai trebui omului să înţeleagă şi ca să ia peste el ziua Mea de biruinţă ca zi a odihnei lui de toate ale lui şi de toate ale Mele? E adevărat că Eu M-am odihnit de toate ale Mele în ziua a şaptea atunci când am făcut lumea, dar lumea după aceea Mi-a dat atât de lucru pentru mântuirea ei! Iar Eu când am venit la Israel prin Moise şi i-am amintit de odihna Mea cea de la început, am zis lui să păzească odihna Mea în el, căci el se depărtase de Mine cu totul. Dar Eu am lucrat mereu, mereu peste el, şi el n-a intrat în odihna Mea, şi a rămas cu cei morţi şi cu odihna lor, cu odihna omului şi nu cu a Domnului. Atunci,Eu am venit şi i-am dat omului ziua învierii Mele dintre morţi, căci sâmbăta am fost la morţi ca să-i scol pentru ziua învierii Mele, iar duminica am venit la cei vii ca să adeveresc că Eu sunt Hristos, Fiul Tatălui, iar lumea crezând viaţă să aibă în numele Meu. Amin.

Ziua întâi este învierea Mea, iar ziua a opta este veacul cel nou, şi *«fericiţi sunt cei ce se vor învrednici de veacul acesta şi de învierea cea din morţi, că aceia sunt fiii lui Dumnezeu şi sunt ca îngerii în cer, fiind fiii învierii»,* precum este scris. Amin.

Poporul Meu Ierusalim de azi, poporul Meu român! Eu, Domnul şi Dumnezeul tău, le spun tuturor: Hristos a înviat! şi le spun că sâmbăta este a morţilor, şi duminica este a celor vii, şi este ziua pe care am dat-o Eu, Dumnezeu Cel înviat, lui Avraam, Isaac şi Iacov atunci când am fost în mormânt, şi cu ei am înviat şi le-am dat lor de odihnă ziua Mea cea de la sfârşit de timp, ziua întâi a săptămânii, începutul învierii prin Hristos. Amin. Israel s-a învârtoşat, iar neamul

creştinesc s-a sculat pentru Hristos Cel înviat şi a stat pe picioarele lui şi a crezut şi s-a botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, precum Eu am pus lucrarea aceasta peste apostolii Mei ca s-o ducă ei până la margini peste neamuri pe pământ. Amin. Cine se iubeşte pe sine, acela zice că ştie, dar cine Mă doreşte pe Mine ia de la Mine aşa cum Eu am lucrat şi am arătat pentru mântuirea omului.

O, poporul Meu, dorul de Mine este lumina care înţelege în om ca Dumnezeu şi nu ca omul. Tu eşti Israelul Meu cel de la sfârşit de timp, iar Israel cel de atunci a fost cel de la început de timp. Tu însă să înţelegi ca la sfârşit, poporul Meu, şi să crezi că Eu sunt începutul şi sfârşitul şi că aduc la tine ziua cea neînserată ca s-o pun peste tine mai înainte să vină ea şi ca să te găsesc Eu pe tine în ea, poporul Meu de la sfârşit de timp.

În ziua întâi a săptămânii, a opta după înviere, Eu am pătruns la ucenicii Mei şi le-am spus lor: *«Pace vouă!»* şi am adeverit lui Toma trupul Meu cel înviat dintre morţi, iar el, ars de dor, a zis: *«Domnul meu şi Dumnezeul meu!».* Abia mai răsuflând a zis aceasta, şi Eu i-am luat mâna şi i-am pus-o pe semnul de la mâini al cuielor, şi i-am luat degetul şi l-am pus pe rana Mea din coastă şi i-am spus să nu fie necredincios, ci credincios, şi l-am numit fericit că a văzut, căci era fericit foarte şi M-a cuprins ars de dor, şi atunci a crezut văzând şi s-a bucurat cu bucurie plină de fior ceresc de învierea Mea, de biruinţa Mea cea pentru Mine şi pentru ei şi pentru cei credincioşi care s-au întărit întru nădejde şi întru bucuria Domnului lor. Amin.

Dorul de Mine este taina sfinţilor de pe pământ, Ierusalime, poporul Meu. Îţi dau acest talant să-l înmulţeşti cu multul şi să-ţi dea el fericirea cea dulce, căci cine are acest talant e dulce fericit şi are cu el duhul mângâierii şi poate prin el. Amin.

Taina sfinţilor de pe pământ, dorul de Hristos, Cel înviat dintre morţi în ziua întâi a săptămânii om şi Dumnezeu, cei ce poartă în ei dorul acesta, aceia se fac sfinţi pentru El, căci El este sfânt. Cei plini de dorul Meu nu mai caută să vrea şi să ştie nimic decât de dor, şi dorul îi schimbă pe ei la faţă, şi ei sunt frumoşi prin Mine, Cel purtat de ei în dorul lor de Mine. Cei ce Mă au Mă dau, că le e dor, şi dorul se face mare în ei şi arzând îi arde, şi ei strălucesc atunci ca Domnul lor, Cel purtat de ei, şi sunt sfinţi precum Eu sunt. Amin.

Iară şi iară Mă scriu în cartea Mea de azi cu această taină: dorul de Dumnezeu este taina sfinţilor de pe pământ, poporul Meu cel din vecii ales ca să fii poporul Meu acum, la sfârşit de timp, ca să te fac cărare a Mea la a doua venire a Mea cuvânt şi trup pe pământ. Să fii tu plin de dorul după Mine şi să străluceşti şi să arzi de dor, căci dorul este lumina care înţelege în om ca Mine, copil al dorurilor Mele, că Mi s-a strâns tot dorul în dorul de tine, şi aşa face tot cerul, face ca Mine cerul şi te aşteaptă cu dor şi te voieşte să fii plin de dorul Meu şi al lui, poporul Meu Israel de la sfârşit de timp, de la venirea Mea, fiule iubit.

Acum, pace ţie, şi sărbătoare dulce şi cu dor în ea, că dorul este cel ce-ţi dă ţie viaţă pentru Mine şi pentru tine, căci viaţă am venit să pun peste om. Amin. Îţi dau cu dor salutul învierii: Hristos a înviat! Apostolii Mei te cuprind de jur împrejur şi îţi zic şi ei de lângă Mine:

– Hristos a înviat, şi S-a arătat nouă în ziua întâi a săptămânii şi, iarăşi, în ziua a opta după înviere, iar noi mărturisim aceasta ca să creadă toate noroadele de pe pământ că Hristos, Cel înviat dintre morţi, este Fiul lui Dumnezeu, şi crezând viaţă să aibă în numele Lui. Amin.

Hristos a înviat! Aşa vă spun eu, cel ce am pus mâna mea pe ranele mâinilor Lui şi degetul meu pe coasta Lui cea străpunsă, şi atunci I-am spus ars de dor: „Domnul meu şi Dumnezeul meu!“, *şi aceasta este mărturisirea mea pentru învierea Lui. Amin.*

Hristos a înviat! Rostim peste tot pământul, din uşa cortului sfânt al Domnului, în mijlocul neamului român. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi, ucenicii Lui cei de atunci, mărturisim de lângă El, iar voi să ştiţi că acest cuvânt este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Domnul Care vine, şi crezând viaţă să aveţi în numele Lui. Amin, amin, amin.

– Iată cerul şi pământul în cuvânt la masă de Paşti nou. Eu, Domnul, binecuvintez îmbrăţişarea aceasta şi Mă vestesc pe Mine Însumi şi salut neamul omenesc care ştie să fie şi îi

zic lui: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! şi crezând, viaţă să aibă în numele Meu. Amin, amin, amin.

29-04/12-05-2002